

سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران

با استفاده از مدل TOPSIS - AHP

مقدمه: امروزه کیفیت زندگی به عنوان ابزار قدرتمندی برای نظارت بر برنامه ریزان توسعه اجتماع است. همچنین این شاخص بیانگر ویژگی های کلی اجتماعی، اقتصادی و محیطی در مناطق است. با توجه به جایگاه ویژه کیفیت زندگی در توسعه پایدار و برنامه ریزی توسعه اجتماعی و اقتصادی، مؤسسات غیردولتی و دولت در سطح ملی و محلی روی سنجش و شاخص سازی آن تلاش می کنند. هدف از این پژوهش نیز سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران است.

روش: این تحقیق با استفاده از داده های آماری سال ۱۳۹۵ و بر اساس مؤلفه های اقتصادی، زیربنایی، آموزشی و اجتماعی و بهداشتی انجام شده است. برای تحلیل داده ها از روش تحلیلی - توصیفی و نیز از روش سلسله مراتبی - تاپسیس استفاده شده است.

یافته ها: استان تهران در رتبه اول و استانهای بوشهر، اصفهان و فارس به ترتیب از لحاظ کیفیت زندگی در رتبه دوم تا چهارم قرار دارند و استانهای کردستان، خراسان شمالی، سیستان و بلوچستان و خراسان جنوبی در رتبه های آخر هستند.

بحث: با وجود اینکه کیفیت زندگی در استانها و شهرها از اهمیت خاصی برخوردار است اما تا کنون عوامل معینی برای اندازه گیری آن یافت نشده است. بنابراین پرداختن به مؤلفه های مختلف برای اندازه گیری آن می تواند راههای مناسب را برای دستیابی به نظام جامع برای سنجش کیفیت زندگی به دست آورد.

۱. محمد غفاری فرد

دکتر علوم اقتصادی، گروه علوم اقتصادی، دانشکده علوم اجتماعی و رفتاری، دانشگاه بین المللی اهل بیت، تهران، ایران (نویسنده مسئول)،
<mgghaffaryfard@abu.ac.ir>

۲. راحیله محمدی

دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی، گروه اقتصاد، دانشکده علوم اجتماعی و رفتاری، دانشگاه بین المللی اهل بیت، تهران، ایران.

واژه های کلیدی:

تحلیل سلسله مراتبی - تاپسیس، رفاه اجتماعی، کیفیت زندگی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۰/۲۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۴/۳۱

Spatial Measurement of the Composite Quality of Life Index in Different Provinces of Iran Using TOPSIS - AHP Model

▶ **1- Mohamad Ghaffaryard**
Ph.D. in Economics, Faculty of Social and Behavioural Sciences, Ahlul Bayt International University, Tehran, Iran. (Corresponding Author)
<mgghaffaryard@abu.ac.ir>

▶ **2- Rahela Mohammadi**
M.A. Student in Economics, Department of Economics, Faculty of Social and Behavioral Sciences, Ahlul Bayt International University, Tehran

KeyWords:

Hierarchical analysis - TOPSIS, Social welfare, Quality of life

Received: 2021/01/16

Accepted: 2021/07/22

Introduction: Today, quality of life as a powerful tool for monitoring community development for planners, and it also expresses the general social, economic, and environmental characteristics in the regions. Due to the special position of quality of life in sustainable development and social and economic development planning, non-governmental organizations and the government at the national and local levels are working on measuring and indexing it.

Method: The purpose of this study is to spatially measure the combined quality of life index in different provinces of Iran. This research was conducted using the statistical data of 2016. Economic, infrastructural, educational, social, and health components are included in this research, analytical-descriptive method and hierarchical-TOPSIS method were also used.

Findings: The results show that Tehran province with a weight of 0.351 is in the first place and Bushehr, Isfahan, and Fars provinces with the weights of 0.097, 0.096 and 0.087 are in the second to fourth place in terms of quality of life, respectively. Kurdistan, North Khorasan, Sistan and Baluchestan and South Khorasan are in the last ranks in terms of quality of life respectively with weights of 0.0365, 0.0319, 0.0304 and 0.0269.

Discussion: Given that the quality of life in the provinces and cities is of particular importance, so far there are no specific factors to measure the quality of life. Therefore, addressing the various components for measuring it can provide appropriate ways to achieve a comprehensive system for measuring the quality of life.

Extended Abstract

Introduction: In developed countries, improving the quality of life and social welfare is one of the important goals of economic policy in society, which in developing countries, along with economic growth, is considered as one of the main components and goals of development. On the one hand, quality of life has always been considered by planners in different countries of the world due to the wide range of dimensions of human life. On the other hand, the expansion of urban life and the overpopulation of people in cities have forced experts to conduct more research study studies. According to available statistics, about 50% of the world's population lives in cities, and this number is likely to increase in the coming years. These statistics show that people prefer to live in cities in order to achieve appropriate and sufficient facilities to provide the best needs of their lives (Baskha et al., 2010: 96). Therefore, development planning policymakers must plan in such a way that social justice, development and social welfare are ensured in all parts of the country to prevent population congestion in a particular area. Quality of life is not a new concept; it dates back to Aristotle's time when he referred to the quality of life in the discussion of happiness. New philosophers such as Erckard, Jean-Paul Sartre, and other ancient Greek philosophers also had references (Ghaffari & Omid, 2009: 3). The term quality of life was first coined by a man named Pigou in 1920 in a book entitled Economics and Welfare. But at present in the economic literature, there is no single definition of this word (Mitchell, 2000: 153-163). Given that the quality of life in the provinces and cities is of particular importance, so far there are no specific factors to measure the quality of life. Therefore, addressing the various components for measuring it can provide appropriate and practical ways to achieve a comprehensive system for measuring quality of life. However, due to the expansion of the concept of quality of life, whether globally, regionally, nationally and even locally, with many different factors and with study approaches governing those communities and due to the existence of statistics and the absence of some necessary statistics and special research conditions, has been studied. In view of the aforementioned cases, since in today's world, the level of enjoyment and satisfaction of people with life provides the most important opportunity for them to have a happy life, in addition to evaluating the quantity of life, quality of

life evaluation has a special value. Considering the value of quality of life assessment, this article is entitled "Spatial Measurement of the Composite Quality of Life Index in Different Provinces of Iran". The purpose of this study is to identify and rank the components of quality of life in the provinces of Iran and to propose appropriate and practical solutions in this regard. In this article, after stating the introduction, research background and theoretical foundations are presented, followed by quality of life indicators are identified and its degree of importance is ranked by experts.

Method: The main purpose of the research is to measure the spatial composition of the quality of life index in different provinces of Iran, which is a cross-sectional study and the data of 2016 have been used. This research has been done using the library and field study, which has identified and compiled quality of life indicators from the library method, and from the statistical yearbook, the Ministry of Economic Affairs and Finance and the population registration organization, including official bodies and Country is valid, relevant data was collected. In the field research method, the news survey was conducted by distributing a questionnaire. Four main indicators and 26 sub-indicators were used in this research to measure the quality of life. The economic factor has factors (GDP per capita, Gini coefficient, inflation rate, average household food and non-food expenditure, unemployment rate, average household income), infrastructure factor with factors (mobile phone per capita, Internet coefficient, access to railways) and the education component also has indicators (per capita teacher to student, literacy rate, ratio of level to literacy of women to men, number of specialists, number of students to the total population), and social and health factors including per capita homicide, per capita theft, per capita drug use, per capita suicide, per capita stabbing and extortion, divorce rate, per capita sports, per capita library members, life expectancy at birth, per capita number of doctors, per capita Health centers are per capita hospital beds. The AHP method was used for proper weighting of the expressed factors, and in the next step, the points of the provinces have been determined and ranked using the TOPSIS method.

Findings: According to the experts in this study, among the main indicators, the economic index with a weight of 0.376 is in the highest rank and the infrastructure

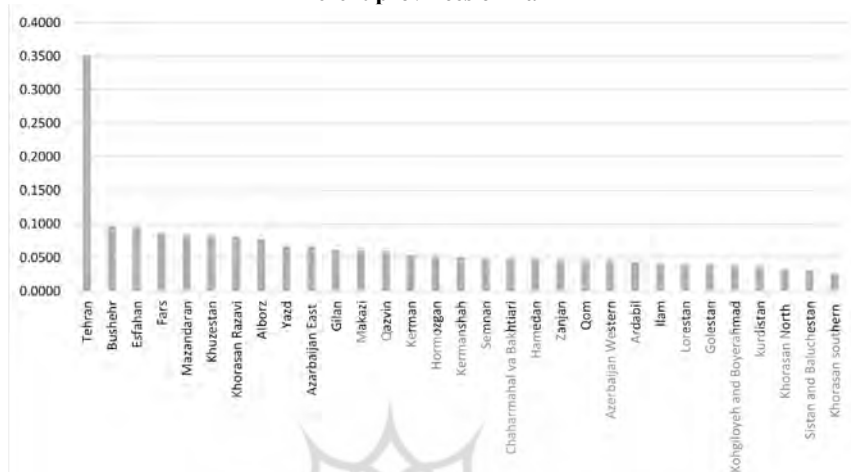
index with a weight of 0.132 is in the lowest rank. Among the sub-indicators, the highest rank is per capita GDP and the lowest rank is per capita murder and per capita stabbing and extortion. Among the economic sub-indices, the GDP per capita index has the highest rank and the inflation rate index has the lowest rank, in the sub-indices of infrastructure, access to railways has the highest rank and the Internet coefficient has the lowest rank, and in the education index the highest rank has the number of specialists and The student has the lowest rank to the whole population and is ranked first among the sub-indices, social and health index, per capita health centers, and premeditated murder and stabbing and extortion per capita in the recent past. As a result, in terms of quality of life, Tehran province with a weight of 0.351 is in the first place with a large distance compared to other provinces and Bushehr, Isfahan and Fars provinces are in the second to fourth place with 0.097, 0.096 and 0.087 weight respectively. The provinces of North Khorasan, Sistine and Baluchistan and South Khorasan with a weight of 0.0319, 0.0304 and 0.0269, respectively, are in the latest category in terms of quality of life.

Discussion: In general, the term quality of life refers to the environment in which people live, such as quality of housing, pollution, and some of the characteristics that people enjoy, like health (Passion, 1995: 45). On the other hand, quality of life means feeling satisfied and having a good life. The quality of life of individuals and groups is related to the actual level of well-being experienced by them in general socio-economic conditions (Müller & Schaller, 1983). Quality of life reflects the general social and economic characteristics of a society, which is a powerful tool for monitoring development planning and also a measure for meeting the psychological, spiritual and material needs of the family and society (Paul & Cumber, 2005:326). A definition by the World Health Organization in 1993 that defines quality of life as a mental concept based on which it argues that an individual's understanding of his or her life situation in terms of culture and value system in his or her life, in relation to these are his goals, expectations, standards, and concerns.

Table No. (1) - Spatial measurement of the combined quality of life index in different provinces of Iran

Rank	The combined process of indicators	Provinces	Rank	The combined process of indicators	Provinces
1	Tehran	0.3515	17	Semnan	0.0482
2	Bushehr	0.0969	18	Chaharmahal va Bakhtiari	0.0475
3	Esfahan	0.0960	19	Hamedan	0.0467
4	Fars	0.0872	20	Zanjan	0.0451
5	Mazandaran	0.0837	21	Qom	0.0447
6	Khuzestan	0.0830	22	Azerbaijan Western	0.0445
7	Khorasan Razavi	0.0814	23	Ardabil	0.0429
8	Alborz	0.0775	24	Ilam	0.0408
9	Yazd	0.0672	25	Lorestan	0.0407
10	Azarbaijan East	0.0670	26	Golestan	0.0401
11	Gilan	0.0617	27	Kohgiluyeh and Boyerahmad	0.0383
12	Makazi	0.0605	28	Kurdistan	0.0365
13	Qazvin	0.0602	29	Khorasan North	0.0319
14	Kerman	0.0541	30	Sistan and Baluchestan	0.0304
15	Hormozgan	0.0528	31	Khorasan southern	0.0269
16	Kermanshah	0.0504			

Number Chart (1)- Spatial measurement of the combined quality of life index in different provinces of Iran

Source of research findings

Authors, Contribution

All authors have contributed to this article.

Funding

No financial support has been received for this article from any individual or organization.

Conflict of interest

The authors stated that there is no conflict of interest

Adherence to research ethics

In the present study, all ethical considerations, including the condition of fidelity, honesty and non-plagiarism, have been observed.

مقدمه

در کشورهای توسعه‌یافته ارتقای کیفیت زندگی^۱ و رفاه اجتماعی^۲ از اهداف مهم سیاست‌گذاری اقتصادی در جامعه به شمار می‌رود که این موضوع در کشورهای در حال توسعه نیز در کنار رشد اقتصادی از مؤلفه‌ها و اهداف اصلی توسعه‌یافتگی تلقی می‌شود. کیفیت زندگی به دلیل در برگیری گسترده ابعاد زندگی بشر همواره مورد توجه برنامه‌ریزان در کشورهای مختلف دنیا بوده است. از سویی نیز گسترش زندگی شهری و افزایش بیش‌ازحد نفوس مردم در شهرها، کارشناسان امور را به مطالعه و تحقیقات بیشتر واداشته است. بر اساس آمارهای موجود نزدیک به ۵۰ درصد مردم جهان در شهرها زندگی می‌کنند و احتمال می‌رود این رقم در سالهای آینده افزایش یابد. این آمارها نشان می‌دهد که مردم به هدف دستیابی به امکانات مناسب، کافی و تأمین بهتر نیازهای زندگی‌شان، زندگی در شهرها را ترجیح دهند (باسخا و همکاران، ۲۰۱۰). بنابراین سیاستگذاران برنامه‌ریزی توسعه باید طوری برنامه‌ریزی کنند که عدالت اجتماعی، توسعه و رفاه اجتماعی در تمامی نقاط کشور تأمین شده تا از تراکم جمعیت در یک محدوده خاص جلوگیری شود.

کیفیت زندگی مفهوم جدیدی نیست، بلکه در فلسفه یونان وجود داشته و ارسطو در بحث شادکامی بدان اشاره کرده است. فیلسوفان جدیدی چون کیرکگارد، ژان پل سارتر^۳ و دیگر فیلسوفان یونان باستان نیز اشاراتی داشتند (غفاری و امیدی، ۲۰۰۹). واژه کیفیت زندگی اولین بار توسط شخصی بنام «پیگو»^۴ در سال ۱۹۲۰ در کتابی تحت عنوان اقتصاد رفاه مطرح شد. اما در حال حاضر در ادبیات اقتصادی، تعریف واحدی از این واژه وجود ندارد (میچل، ۲۰۰۰).

1. Quality of life
2. Social welfare
3. Aircard & Jean-Paul Sarter
4. Pigo
5. Mitchell

با وجود اینکه کیفیت زندگی در استانها و شهرها از اهمیت خاصی برخوردار است اما تا کنون عوامل معینی برای اندازه‌گیری کیفیت زندگی یافت نشده است. بنابراین پرداختن به مؤلفه‌های مختلفی برای اندازه‌گیری آن می‌تواند راههای مناسب و کاربردی را برای دستیابی به نظام جامع برای سنجش کیفیت زندگی به دست آورد.

هرچند به خاطر گستردگی مفهوم کیفیت زندگی، چه در سطح جهانی، منطقه‌ای، ملی و حتی محلی، و با وجود عوامل و رویکردهای متفاوت مطالعاتی حاکم بر جوامع و با توجه به نبود برخی آمارهای ضروری، پژوهش در این حوزه در شرایطی خاص انجام می‌شود. نظر به مطالب ذکر شده، از آنجایی که در جهان امروزی میزان لذت و رضایت افراد از زندگی، مهمترین فرصت را برای داشتن یک زندگی شاد برایشان فراهم می‌کند. در کنار ارزیابی کمیت زندگی، ارزیابی کیفیت زندگی نیز از بهاء و ارزش ویژه‌ای برخوردار شده است. با توجه به ارزش ارزیابی کیفیت زندگی، این مقاله به بررسی «سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران» پرداخته است. هدف این تحقیق، شناسایی و رتبه‌بندی مؤلفه‌های کیفیت زندگی در استانهای ایران است و همچنین راه‌حلهای مناسب و کاربردی در این خصوص ارائه شده است. در این مقاله پس از بیان مقدمه، پیشینه تحقیق و مبانی نظری ارائه شده و به دنبال آن شاخصهای کیفیت زندگی شناسایی و درجه اهمیت آن از نظر خبرگان رتبه‌بندی شده است. سپس با استفاده از روش تاپسیس، شاخص ترکیبی کیفیت زندگی تعیین و در نهایت نتیجه‌گیری و پیشنهادات ارائه شده است.

پیشینه تحقیق

اکبری و امینی (۲۰۱۰) به تحقیق کیفیت زندگی شهری در ایران، طی دو دهه (۱۳۸۵-۱۳۶۵) بر اساس شاخصهای شش‌گانه عینی که عبارتند از: مسکن، بهداشت، آموزش، ارتباطات، انرژی و گردشگری پرداختند. این تحقیق با استفاده از مطالعه کتابخانه‌ای و منابع

آماری تنظیم شده است. یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که شاخصهای مسکن، آموزش، گردشگری و بعضی شاخصهای بهداشت و سلامت در دو دهه کاهش یافته است. شاخصهای بهداشت و سلامت (به‌استثنای سرانه تختهای بیمارستان) ثابت مانده، ولی سرانه برخورداری شاخصهای ارتباطات و انرژی افزایش یافتند.

باسخا و همکاران (۲۰۱۰) پژوهشی در مورد رتبه‌بندی شاخص کیفیت زندگی در استانهای ایران انجام دادند. با روش تحلیل عاملی و تاکسونومی عددی و با استفاده از شاخصهای اقتصادی، محیطی و اجتماعی به رتبه‌بندی استانهای کشور پرداخته‌اند. نتایج حاصله نشان می‌دهد که استانهای تهران، آذربایجان شرقی و خوزستان از جمله استانهایی بودند که از کیفیت زندگی بالایی برخوردار هستند.

مؤذنی و همکاران (۲۰۱۲) به بررسی کیفیت زندگی شهری (مدلی برای سنجش و رتبه‌بندی استانهای ایران) با استفاده از روش تحلیل خوشه‌ای پرداخته‌اند. نتایج نشان می‌دهد استان اصفهان با نمره کیفیت زندگی ۴.۵۲ بالاتر از حد میانگین، بالاترین رتبه را نسبت به بقیه استانها به خود تخصیص داده است. استانهای یزد با نمره ۳.۸۵، فارس با نمره ۳.۱۶ و تهران با نمره ۳.۱۲ در رتبه‌های بعدی قرار گرفته و ایلام با نمره ۳.۵۸- در پایین‌ترین رتبه است.

صادقی و همکاران (۲۰۱۳) مطالعه‌ای در زمینه برآورد کیفیت زندگی استانهای کشور، با استفاده از روش مدل تحلیل کلی فازی در ۳۰ استان کشور را مورد بررسی قرار داده است. نتایج نشان می‌دهد که استانهای آذربایجان غربی، کردستان، سیستان و بلوچستان از کیفیت زندگی پایین برخوردار بوده و استانهای یزد، مازندران و چهارمحال بختیاری در رتبه‌های اول تا سوم قرار گرفته‌اند. برخلاف پژوهشی که توسط باسخا و همکاران، ۲۰۱۰ انجام شده، استانهای تهران، خوزستان، اصفهان و آذربایجان شرقی در رتبه‌های عالی قرار دارند و تفاوت نتایج به خاطر متفاوت بودن مؤلفه‌ها و متفاوت قائل شدن بین رفاه اقتصادی و استانداردهای کیفیت زندگی است.

افقه و همکاران (۲۰۱۴) تحقیقی را برای بررسی شاخص کیفیت زندگی در استانهای کشور طی سالهای (۱۳۸۲-۱۳۸۸) با استفاده از ترکیب روشهای تحلیل عاملی و تاکسونومی عددی انجام داده‌اند. نتایج نشان می‌دهد که مرفه‌ترین استانی که فاصله زیادی نسبت به استانهای دیگر دارد تهران بوده و استانهای آذربایجان شرقی و اصفهان در رتبه دوم و استانهای لرستان، ایلام و سیستان و بلوچستان در رده پایینی از کیفیت زندگی قرار داشته‌اند. خوش‌فر و همکاران (۲۰۱۴) مطالعه‌ای با عنوان بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی و کیفیت زندگی در نواحی شهری (نواحی شهری گرگان) انجام داده‌اند. جامعه آماری آن، ساکنین شهر گرگان و حجم نمونه آن از فرمول کوکران و انتخاب نمونه‌ها به روش تصادفی سیستماتیک از دو محله کوی انقلاب و گرگان پارس انتخاب شده است. یافته‌های تحقیق نشان داده که بین سرمایه اجتماعی و عوامل آن (اعتماد، مشارکت و روابط اجتماعی) در سطح اطمینان ۹۹ درصد با کیفیت زندگی رابطه معناداری داشته و نیز کیفیت زندگی و عوامل مختلف آن (زیست‌محیطی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و بهداشتی درمانی) از سرمایه اجتماعی متأثر بوده است.

ملکی و مدانلو جویبار (۲۰۱۶) به بررسی سنجش و رتبه‌بندی کیفیت زندگی در استان مازندران با استفاده از تکنیکهای AHP¹ و SAW² طی سالهای ۱۳۹۵-۱۳۹۴ پرداخته‌اند. نتایج نشان می‌دهد سه شهرستان ساری، آمل و بابل به ترتیب از رتبه ۱ تا رتبه ۳ و شهرستانهای جویبار، سوادکوه و گلوگاه با تفاوت قابل توجهی در رده‌های پائین کیفیت زندگی شهری در استان مازندران قرار گرفته‌اند و این نابرابریها به دلیل برخوردار نبودن از امکانات و خدمات یکسان و بی‌توجهی مسئولان ذکر شده است.

ساسانیپور و همکاران (۲۰۱۷) مطالعه‌ای تحت تحلیل رقابت‌پذیری کیفیت زندگی کلانشهر

1 Analytical hierarchy process (AHP) مخفف 1

2 Surface Acoustic Wave (SAW) مخفف 2

تهران در سطح جهانی را بررسی کرده‌اند. در این پژوهش از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی استفاده شده است. نتایج نشانگر آن است که بیشترین نابرابری که در بین کلانشهرهای مورد مطالعه ایجاد کرده است، معیارهای نسبت درآمد به قیمت ملک، هزینه زندگی و قدرت خرید است. مؤلفه‌های کیفیت زندگی، امنیت، آلودگی، اقلیم، بهداشت و مدت زمان حرکت نیز از رتبه چهارم تا رتبه نهم قرار دارند. نتایج مدل الکترو برای سطح بندی رقابت پذیری کلانشهرها نشان می‌دهد که در بالاترین سطح کیفیت زندگی لس‌آنجلس بوده و به ترتیب دهلی، مکزیکوسیتی، کلکته، کراچی، استانبول، نیویورک، سنول، بوینس آیرس در رتبه دوم و توکیو، قاهره و مانیل در رتبه سوم و داکا، مسکو و تهران در رتبه چهارم قرار داشته است. بنابراین کلانشهر تهران در رتبه ۱۱ از ۱۷ قرار دارد و از لحاظ کیفیت زندگی قدرت رقابت پذیری بسیار کمی داشته و نیازمند توجه جدی در عرصه جهانی را دارد.

صالحی (۲۰۱۸) با تحقیقی با نام رتبه بندی استانهای کشور بر اساس شاخصهای توسعه انسانی و سرمایه انسانی و روش تحقیق برای توسعه انسانی که شامل از امید به زندگی، آموزش و درآمد سرانه است از روش تاکسونومی عددی و برای محاسبه سرمایه انسانی که شامل میزان دانش نهادینه شده در انسانها به منظور توسعه کشورها که به نوعی از معیارهای توسعه انسانی است، از روش مبتنی بر درآمد استفاده شده است. نتایج نشان داده که هر یک از شاخصهای توسعه انسانی متفاوت از یکدیگر بوده ولی در ترکیب شاخصهای توسعه انسانی، بر اساس وزن بیشتری که استان دارد، رتبه بندی شده است. در توسعه انسانی استانهای تهران، سمنان بوشهر و یزد استانهای برتر بوده و در مقایسه توسعه انسانی با سرمایه انسانی همگرایی معناداری بین دو شاخص وجود نداشته است.

اسماعیلی و اشجعی (۲۰۱۹) به منظور سنجش کیفیت زندگی شهری مبتنی بر رویکردهای عینی و ذهنی (مطالعه موردی منطقه یک شهر قم)، با استفاده از روش تاپسیس به رتبه بندی شهرهای استان قم پرداخته است. نتایج حاکی از آن است، رتبه اول در بُعد عینی و ذهنی به

ترتیب متعلق به محله‌های نوبهار و باجک بوده و در نهایت به بررسی همبستگی میان نتایج شاخصهای کیفیت زندگی در بُعد عینی و ذهنی پرداخته‌اند که رابط معنادار مثبت و همبستگی نسبتاً خوبی در بین اکثر مؤلفه‌ها برقرار بوده است.

استرلین و انگلسکو^۱ (۲۰۰۷) به بررسی رابطه میان کیفیت زندگی و رشد اقتصادی پرداخته‌اند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد افزایش در آمد سرانه باعث بهبود کیفیت زندگی می‌شود، اما ابعاد مختلف کیفیت زندگی تأثیر مشابهی بر روی رشد اقتصادی در نقاط مختلف دنیا نداشته است. به بیان دیگر درحالی‌که لذت و شادمانی در زندگی ثابت بوده ولی افزایش درآمد سرانه دو برابر شده است. اگرچه رشد اقتصادی باعث بهبود شاخصهای عینی کیفیت زندگی مثل مسکن، پوشاک و غذا شده ولی به خاطر افزایش شهرنشینی و به دنبال آن افزایش آلودگیهای آب، هوا و آلودگیهای صوتی ایجاد شده، در نهایت از میزان اثر مثبت رشد اقتصادی بر کیفیت زندگی کاسته می‌شود.

کاکلاکاس^۲ و همکاران (۲۰۱۷) به منظور ارزیابی کیفیت زندگی شهری در شهرهای اروپایی به بررسی و دقت روشهای مختلف QLI و INVAR پرداخته‌اند. نتایج نشان می‌دهد که هر دو روش نتایج یکسانی از رتبه‌بندی را نشان می‌دهند.

نوآوری این تحقیق سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران با استفاده از مدل تحلیل سلسله مراتبی و تاپسیس است و علاوه بر تعیین اهمیت شاخصها بر اساس روش تحلیل سلسله مراتبی، با استفاده از روش ایده‌آل مثبت و منفی تاپسیس این پژوهش صورت گرفته است که در نوع خود بی نظیر است. همچنین شاخصهایی که در این تحقیق استفاده شده است متفاوت از تحقیقات دیگران است.

1. Sterling & Englasko

2. Kaklaskas

مبانی نظری

۱- مفهوم کیفیت زندگی

«واژه کیفیت زندگی در لاتین (Qual) است و به معنی چیزی و چه، Quality نیز به معنی چگونگی آمده و QOL از منظر واژگانی به معنی چگونگی زندگی و دربرگیرنده تفاوت‌های آن است که برای هر فرد ویژه، یگانه و متفاوت با دیگران است.» (برهانی، ۲۰۱۶)

به‌طورکلی اصطلاح کیفیت زندگی به محیطی که در آن مردم زندگی می‌کند، مانند کیفیت مسکن، آلودگی و بعضی از ویژگی‌های که مردم از آن بهره‌مندند، مثل سلامت اشاره دارد (پسیون، ۱۹۹۵) از طرفی کیفیت زندگی به معنای احساس رضایت و دارا بودن از زندگی خوب است. کیفیت زندگی افراد و گروه‌ها مرتبط به میزان واقعی رفاه تجربه‌شده توسط آنها در شرایط اجتماعی و اقتصادی عمومی است (مولر و اسچل مر، ۱۹۸۳). کیفیت زندگی نشان‌دهنده ویژگی‌های کلی اجتماعی و اقتصادی یک جامعه است که برای نظارت بر برنامه‌ریزی توسعه، ابزاری قدرتمند به حساب آمده و نیز میزانی برای سنجش برآورده شدن نیازهای روانی، روحی و مادی خانواده و جامعه تعریف شده است (پال و کیومر، ۲۰۰۵).

تعریفی توسط گروه سازمان جهانی سلامت^۱ در سال ۱۹۹۳ بیان شد که کیفیت زندگی را یک مفهوم ذهنی بیان می‌کند. بر اساس آن استدلال می‌کند که درک فرد از موقعیت زندگی‌اش در زمینه فرهنگ و سیستم ارزش در زندگی او، در رابطه با اهداف، انتظارات، استانداردها و نگرانیها تعریف می‌شود.

با توجه به تعاریف متعددی که بیان شد در حال حاضر برای مفهوم کیفیت زندگی اتفاق نظر چندانی وجود ندارد. ولی اگر به مشترکات آن توجه شود، می‌توان بیان کرد:

1. Quality of life
2. Pacione
3. Moller & Schlemmer
4. Pal & Kumar
5. (World Health Organization Quality of life)

کیفیت زندگی عبارت است از نهادینه شدن توازن، هماهنگی، مطلوبیت و برابری عادلانه و یا ملزومات لازم برای زندگی، شامل: سلامت، امنیت، آسایش، آرامش، نشاط، خلاقیت و زیبایی.

۲- ابعاد کیفیت زندگی

اگرچه در گذشته، برای سنجش رفاه و توسعه اقتصادی از عامل تولید ناخالص داخلی سرانه استفاده می‌شد. ولی از دهه ۱۹۶۰ مشخص شد که بهبود زندگی با رشد اقتصادی به دست نمی‌آید. در دهه‌های اخیر دانشمندان با آگاه شدن از هزینه‌های اجتماعی و خسارات محیطی رشد اقتصادی دریافتند که رشد فزاینده تولید ناخالص داخلی باعث کیفیت زندگی مستمر برای زندگی مردم نشده است (جلستر، ۲۰۰۶).

اکنون کیفیت زندگی یکی از موضوعات مورد علاقه پژوهشگران علوم اجتماعی تبدیل شده است (داس، ۲۰۰۸). بر این اساس مفهوم کیفیت زندگی بعد از دهه ۷۰ میلادی به طور خاص مطرح و سیر تکاملی خود را طی کرده است (هیکس^۲، ۱۹۷۹ و موریس^۴، ۱۹۷۹)؛ (سن^۵، ۱۹۷۳)؛ (دسجوپتا و ویل^۶، ۱۹۹۰). بنابراین تلاشهای مستمر دانشمندان از دیرزمان تا اکنون در زمینه تعریف کیفیت زندگی، شناسایی مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده آن و روشهایی برای توسعه اندازه‌گیری کیفیت زندگی انجام داده‌اند که در حال حاضر ادبیات زیادی در این رابطه وجود دارد.

جهت سنجش کیفیت زندگی می‌توان از شاخصهای ذهنی و عینی استفاده کرد. ارزیابی مؤلفه‌های ذهنی بیانگر رضایت‌مندی افراد از زندگی است که با استفاده از توزیع

1. Glatser
2. Das
3. Hicks
4. Morris
5. Sen
6. Dasgupta & Weale

پرسشنامه‌های مختلف و یا سرشماریهایی که از افراد انجام می‌شود. با توجه به جمع‌آوری اطلاعات و تحلیل آماری، این مؤلفه‌ها می‌تواند ارزشهای طبقات مختلف اجتماعی را در جامعه نشان دهد. شاخصهای عینی کیفیت زندگی نیز عبارتند از: متغیرهایی که قابل لمس و ملموس در زندگی افراد بوده و نحوه محاسبه آن توسط ارگانهای رسمی جمع‌آوری و منتشر می‌شود. هدف استفاده از روش عینی، بررسی اوضاع جامعه در سطح کلان مانند اقتصاد کلان، وضعیت کلی جامعه و مؤلفه‌های مربوط به جمعیت یک کشور است. از روش محاسبه مؤلفه‌های عینی می‌توان رابطه متقابل چهار مشخصه اساسی فعالیتهای انسان را تعریف کرد که این چهار مشخصه عبارتند از: کیفیت نظام اجتماعی، رفاه مادی، کیفیت جامعه و اکوسیستم (سیمی، ۱۹۹۷). هر کشوری که سیستم آمارگیری آن اجازه دهد می‌تواند این مشخصه‌ها را به طور جزئی‌تری مورد بررسی و استفاده قرار داد.

ابعاد مختلفی توسط دانشمندان و سازمانها برای سنجش کیفیت زندگی در مکانها و زمانهای مختلفی صورت گرفته است. کمیت و کیفیت زندگی از یک کشور با کشور دیگر بسیار متفاوت است. زیرا ارزشها و نگرش افراد نسبت به زندگی در کشورها متفاوت است و تعیین شاخصهای مشخص برای کیفیت زندگی، مشکل به نظر می‌رسد. شاخصهای متفاوتی که در تحقیقات مختلفی توسط دانشمندان انتخاب شده و مورد پژوهش قرار گرفته است، به صورت خلاصه در جدول (۱) بیان می‌شود.

جدول شماره (۱) - ابعاد کیفیت زندگی در پژوهشهای مختلف و سازمانهای مختلف

منبع	ابعاد به کار گرفته شده در پژوهش
آدلمن، موریس ^۱ (۱۹۶۷)	اقتصاد- اجتماع- سیاست
لیو ^۲ (۱۹۷۶)	اقتصاد- اجتماع- سیاست- محیط زیست- بهداشت- آموزش
سوفین ^۳ (۱۹۹۳)	امنیت عمومی- فضای زندگی- استاندارد مسکن- ارتباطات- آموزش- سلامت عمومی- صلح و آموزش- جریان ترافیک- تمیزی هوا
رحمانی واحد اطلاعات اکونومیست (۲۰۰۵)	رفاه مادی- بهداشت- امنیت- زندگی خانوادگی- زندگی اجتماعی- امنیت شغلی- آزادی سیاسی- برابری جنسیت
سازمان زندگی بین‌المللی (۲۰۱۰)	هزینه زندگی- فرهنگ و اوقات فراغت- اقتصاد- محیط- آزادی- سلامت (بهداشت)- زیرساخت- امنیت- آب و هوا
پایگاه اطلاعاتی نامبو (۲۰۱۶)	قیمت مصرف‌کننده- قدرت خرید- نسبت قیمت دارایی به درآمد- مراقبت بهداشتی- ایمنی- زمان ترافیک شهری- آلودگی
صادقی و همکاران (۲۰۱۳)	امید به زندگی- مراکز بهداشتی و درمانی- نرخ باسوادی- نسبت جمعیت فعال زنان به مردان- تعداد دانش‌آموزان به معلم- میزان بارندگی مراکز استانها- تعداد روزنامه و مجله- درصد تعداد شرکت‌کنندگان واجد شرایط در انتخابات

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

1. Adelman & Morris
2. Liu
3. Sufian

۳- تعریف اجزا و ارکان کیفیت زندگی در پژوهش حاضر

۳-۱ شاخصهای اقتصادی

هر کشوری برای افزایش کالاها، خدمات‌رسانی و بهبود وضعیت اقتصادی، باید تلاش کند تا بازدهی اقتصاد را بالا برده و امکانات تولیدی را افزایش دهد. همچنین شیوه‌های جدیدی را برای تولید کالا در پیش بگیرد و یا با به‌کارگیری فن‌آوری‌های جدید و بروز دنیا، بتواند توانایی تولیدی اقتصاد را بالا ببرد. آن زمان می‌توان گفت به رشد اقتصادی دست یافته است. در رشد اقتصادی تقسیم کار بر اساس تخصص کارمندان، افزایش نیروی کار و دستیابی به مواد اولیه کافی از عوامل اساسی به حساب می‌آیند که در این بخش از زیر شاخصهایی مانند سرانه تولید ناخالص داخلی، ضریب جینی، نرخ تورم، متوسط هزینه خوراکی و غیرخوراکی خانوار، نرخ بیکاری، متوسط درآمد خانوار استفاده شده است.

۳-۲ شاخصهای زیربنایی

زیرساختهای یک کشور در کیفیت زندگی از اهمیت زیادی برخوردار است. در دنیای امروز وجود اینترنت و فن‌آوری، دسترسی به علم روز را آسان ساخته است که می‌توان گفت یکی از بهترین راههای موجود برای تسریع و گسترش امر آموزش و پرورش است که شامل زیر شاخصهای سرانه تلفن همراه، ضریب اینترنت، دسترسی به راه‌آهن است.

۳-۳ شاخصهای آموزش

هدف از رشد آموزش، دستیابی به شیوه‌های جدید و امکانات پیشرفته آموزشی در عرصه فراگیری علم است که کشورهای دنیا در تلاش رسیدن به آن هستند تا افراد متخصص و کارورزیده ای را در سطح جامعه‌شان پرورش دهند و به‌عنوان نیروی فعال و مؤثر استفاده کنند. شاخص آموزش شامل اجزای سرانه معلم به دانش‌آموز، نرخ باسوادی، نسبت سطح با

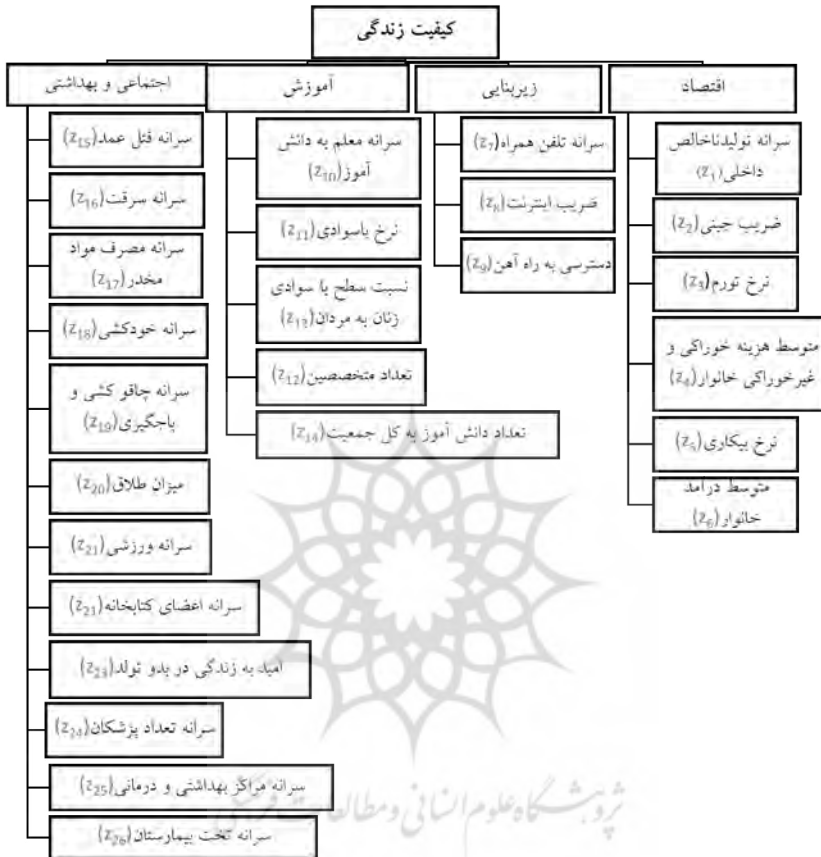
سوادی زنان به مردان، تعداد متخصصان، تعداد دانش آموز به کل جمعیت است.

۳-۴- شاخصهای اجتماعی و بهداشتی

رشد بهداشت هر کشوری وابسته به امکانات بهداشتی، محیطی و ایجاد یک سیستم اجتماعی است که هر فرد بتواند از حق طبیعی خود استفاده کرده و با کمترین زمان ممکن بیماری اش تشخیص و تحت درمان قرار گیرد. در کنار این موضوع کشورهایی که ادعا می کنند، به رشد بهداشت رسیده اند، باید بتوانند از بیماریهای مختلف به ویژه بیماریهای عفونی جلوگیری کنند. تأمین سلامت افراد جامعه به ویژه سالخوردگان، مادران و همچنین تغذیه، حل معضل آلودگی صوتی و آلودگی هوا از موضوعات مهم در رشد بهداشت محسوب می شوند. رشد بهداشت یکی از اصلی ترین موضوعات در تأمین کیفیت زندگی است که ارتباط تنگاتنگی با موضوعات دیگر از جمله رفاه اقتصادی، خدمات پزشکی و تغذیه دارد. زیر شاخصهایی که در این بخش به کار گرفته شده است عبارتند از: سرانه قتل عمد، سرانه سرقت، سرانه مصرف مواد مخدر، سرانه خودکشی، سرانه چاقوکشی و باجگیری، میزان طلاق، سرانه ورزشی، سرانه اعضای کتابخانه، امید به زندگی در بدو تولد، سرانه تعداد پزشکان، سرانه مراکز بهداشتی و درمانی، سرانه تخت بیمارستان هستند.

با توجه با تحقیقات و مطالعات زیادی که در زمینه کیفیت زندگی صورت گرفته است. شاخصهای متعددی نیز در هر یک از آنها استفاده شده است. تحقیق حاضر نیز با ایده گرفتن از تحقیقات انجام شده، مؤلفه های مختلفی را برای شناسایی و رتبه بندی استانهای کشور مورد ارزیابی قرار می دهد که در ذیل بیان می شود.

شکل (۱) مدل مؤلفه‌های کیفیت زندگی در پژوهش حاضر

روش

هدف اصلی تحقیق سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران است. این تحقیق از نوع تحقیق مقطعی بوده و از داده‌های سال ۱۳۹۵ استفاده شده است. این تحقیق با استفاده از روش کتابخانه‌ای و میدانی صورت گرفته است که از روش

کتابخانه‌ای به شناسایی و تدوین شاخصهای کیفیت زندگی پرداخته است و از سالنامه آماری، وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان ثبت نفوس کشور که از جمله ارگانهای رسمی و معتبر کشور است، داده‌های مربوطه جمع‌آوری شده است. در روش تحقیق میدانی، از نظر خبرگان از طریق توزیع پرسشنامه انجام شده است.

این تحقیق برای سنجش کیفیت زندگی از ۴ شاخص اصلی و ۲۶ زیر شاخص استفاده شده است. که عامل اقتصاد، دارای نشانگر: (سرانه تولید ناخالص داخلی، ضریب جینی، نرخ تورم، متوسط هزینه خوراک و غیرخوراکی خانوار، نرخ بیکاری، متوسط درآمد خانوار)، عامل زیربنایی دارای ابعاد: (سرانه تلفن همراه، ضریب اینترنت، دسترسی به راه‌آهن) و مؤلفه آموزش نیز دارای شاخصهای (سرانه معلم به دانش‌آموز، نرخ باسوادی، نسبت سطح با سوادی زنان به مردان، تعداد متخصصین، تعداد دانش‌آموز به کل جمعیت) و ابعاد عامل اجتماعی و بهداشتی عبارت بودند از: (سرانه قتل عمد، سرانه سرقت، سرانه مصرف مواد مخدر، سرانه خودکشی، سرانه چاقوکشی و باجگیری، میزان طلاق، سرانه ورزشی، سرانه اعضای کتابخانه، امید به زندگی در بدو تولد، سرانه تعداد پزشکان، سرانه مراکز بهداشتی و درمانی، سرانه تخت بیمارستان) است. از روش ^۱AHP که برای وزندهی مناسب به عوامل بیان شده، استفاده شده است. در مرحله بعدی با به‌کارگیری از روش ^۲TOPSIS رتبه استانها تعیین شده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

۱- معرفی مدل و شیوه محاسبه سلسله مراتبی - تاپسیس

در سال ۱۹۸۱ روش تاپسیس اولین بار توسط هوانگ یون^۳ معرفی شد که یکی از بهترین روشها برای تصمیم‌گیری چند شاخصه محسوب می‌شود. در این روش m گزینه با n مؤلفه

1. Analytical hierarchy process (AHP)

2. Technique for order of preference by similarity to ideal solution (TOPSIS)

3. Hwang & yoon

مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. انتخاب گزینه، اساس این روش است که کمترین فاصله را از جواب ایده آل مثبت (بهترین حالت ممکن، A_i^+) و بیشترین فاصله را از جواب ایده آل منفی (بدترین حالت ممکن، A_i^-) دارد.

۲- مراحل روش مذکور قرار ذیل است.

۱. تشکیل ماتریس تصمیم‌گیری در مسئله

۲. به کمک فرم اقلیدسی، ماتریس تصمیم‌گیری به شیوه زیر به یک ماتریس بی‌مقیاس تبدیل می‌شود.

$$r_{ij} = \frac{d_{ij}}{\left(\sum d_{ij}\right)^{\frac{1}{2}}} \quad (j=1, 2, \dots, n)$$

۳. در این مرحله وزن هر شاخص را با استفاده از روش AHP دریافت و ماتریس ضرایب را تشکیل می‌دهیم.

۴. ایجاد ماتریس بی‌مقیاس وزن با مفروض بردار w عنوان وردی الگوریتم،

یعنی

$$V = N_D * W_{n \times n}$$

۵. برای هر شاخص مشخص کردن جواب ایده آل مثبت و ایده آل منفی، لازم به ذکر است که در روش خطی ایده آل مثبت و هر شاخص برابر با مقدار حداکثر (Max) آن و ایده آل منفی هر شاخص برابر با حداقل (Min) آن شاخص است.

۶. برای به دست آوردن میزان فاصله هر گزینه تا ایده آل مثبت و منفی: از فاصله اقلیدسی می‌توان برای محاسبه استفاده کرد. بر اساس فرمولهای زیر می‌توان فاصله اقلیدسی هر گزینه تا ایده آل مثبت و منفی را محاسبه کرد.

$$d_j^+ = \left\{ \sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^+)^2 \right\}^{\frac{1}{2}} \quad (j=1, 2, \dots, m)$$

$$d_j^- = \left\{ \sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^-)^2 \right\}^{\frac{1}{2}} \quad (j=1, 2, \dots, m)$$

۷. محاسبه نزدیکی نسبی هر گزینه به ایده آلهای (*CL)

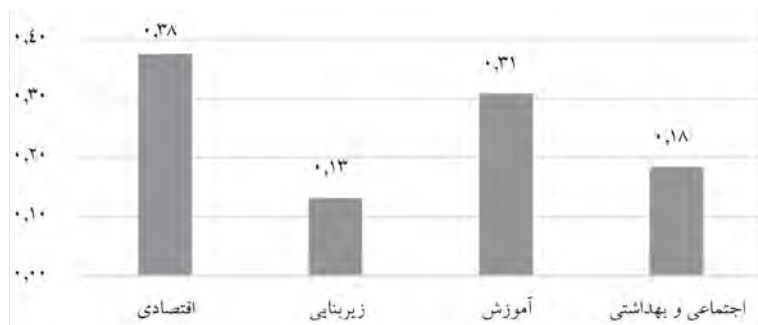
۸. رتبه‌بندی گزینه‌ها: گزینه‌ای که دارای *CL بزرگتر باشد بهتر است.

$$CL_i^* = \frac{d_i^-}{(d_i^- + d_i^+)} \quad (j=1, 2, \dots, m)$$

یافته‌ها

این تحقیق به دنبال سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران است. برای این پژوهش از ۴ شاخص اصلی و ۲۶ شاخص فرعی، از داده‌های سالنامه آماری، وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان ثبت نفوس کشور، سال ۱۳۹۵ استفاده شده است. برای رتبه‌بندی کیفیت زندگی و نیز برای تحلیل شاخصها و وزن دهی به آنها از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) استفاده شده است. در این صورت شش پرسشنامه بین اساتید و خبرگان توزیع شده است. آنها با دادن عدد ۱ تا ۹ به شاخصها، اهمیت و اولویت یک شاخص را به شاخص دیگر بیان کرده است. بنابراین با به‌کارگیری از نرم‌افزار اکسپرت چویس، وزنهای مؤلفه‌های اصلی و فرعی تعیین شده است.

شکل (۲) رتبه‌بندی شاخصهای اصلی از نظر خبرگان

با توجه به شکل (۲) و بر اساس نظر خبرگان دیده می‌شود که از بین شاخصهای اصلی، شاخص اقتصادی در بالاترین رتبه با وزن ۰.۳۷۶ از اهمیت زیادی در تعیین کیفیت زندگی نقش داشته است. زیرا در میان تمام مسائل یک جامعه، اقتصاد به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مسائل زندگی مطرح است. اقتصاد در تمام ابعاد یک جامعه (سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و ...) از اهمیت بالایی برخوردار است. اقتصاد ضعیف و تداوم آن باعث مشکلات روحی و روانی و سرانجام معضلات اجتماعی را در پی خواهد داشت که به‌این ترتیب خشونت‌ها و سرقت‌ها در جامعه زیاد شده و این خود موجب سلب امنیت در جامعه را فراهم می‌کند و تأثیر بسزایی در سطح زندگی افراد در جامعه داشته و موجب کاهش کیفیت زندگی افراد در جامعه می‌شود. شاخص آموزش با وزن ۰.۳۰۸ دومین شاخص تأثیرگذار بوده است. در دنیای امروز، نیاز به آموزش مداوم با توجه به پیشرفتهای علمی و فنی که به سرعت راه خود را طی می‌کنند به‌عنوان یک اولویت راهبردی احساس می‌شود. اگرچه بی‌سوادی را می‌توان یک مشکل کاملاً شخصی دانست اما در حقیقت بر کل جامعه تأثیر می‌گذارد. و شاخص اجتماعی و بهداشتی با وزن ۰.۱۸۴ در رتبه سوم و شاخص زیربنایی با وزن ۰.۱۳۲ در رتبه چهارم و پایین‌ترین رتبه و تأثیر کمی در تعیین سطح کیفیت زندگی دارا بوده است.

جدول (۲) وزن شاخصها و درجه اهمیت آن از نظر خبرگان

رتبه	ارزش وزنی	شاخصها
۱	۰.۱۵۲	سرانه تولید ناخالص داخلی
۲	۰.۰۹۱	تعداد متخصصین
۳	۰.۰۷۸	نرخ باسوادی
۴	۰.۰۶	ضریب جینی
۵	۰.۰۵۷	دسترسی به راه آهن
۶	۰.۰۵۴	سرانه معلم به دانش آموز
۷	۰.۰۴۷	نرخ بیکاری
۸	۰.۰۴۷	سرانه تلفن همراه
۹	۰.۰۴۶	نسبت سطح باسوادی زنان به مردان
۱۰	۰.۰۴۵	متوسط هزینه خوراکی و غیر خوراکی خانوار
۱۱	۰.۰۴۵	متوسط درآمد خانوار
۱۲	۰.۰۳۹	تعداد دانش آموز به کل جمعیت
۱۳	۰.۰۳۱	سرانه مراکز بهداشتی و درمانی
۱۴	۰.۰۲۸	سرانه تعداد پزشکان
۱۵	۰.۰۲۸	ضریب اینترنت
۱۶	۰.۰۲۶	نرخ تورم
۱۷	۰.۰۲۴	سرانه تخت بیمارستان
۱۸	۰.۰۲۳	امید به زندگی در بدو تولد
۱۹	۰.۰۱۵	سرانه ورزشی
۲۰	۰.۰۱۳	میزان طلاق
۲۱	۰.۰۱۳	سرانه اعضای کتابخانه

رتبه	ارزش وزنی	شاخصها
۲۲	۰.۰۱	سرانه مصرف مواد مخدر
۲۳	۰.۰۰۸	سرانه سرقت
۲۴	۰.۰۰۷	سرانه خودکشی
۲۵	۰.۰۰۶	سرانه قتل عمد
۲۶	۰.۰۰۶	سرانه چاقوکشی و باجگیری

با توجه به جدول شماره (۲) و بر اساس نظر خبرگان در پرسشنامه، اوزان شاخصها نظر به درجه اهمیت شاخص اصلی و فرعی آنها تعیین شده که این فرایند با واردکردن داده‌ها در نرم‌افزار اکسپرت چویس به دست آمده است. بنابراین شاخص تولید ناخالص داخلی با وزن ۰.۱۵۲ و با فاصله نسبتاً زیادی نسبت به بقیه شاخصها در رتبه اول قرار داشته است. و به‌طور فزاینده‌ای در تعیین کیفیت زندگی نقش دارد. بهترین شاخص اندازه‌گیری رفاه اقتصادی یک جامعه، تولید ناخالص داخلی آن است. زیرا تولید ناخالص داخلی، سرانه درآمد و هزینه متوسط هر فرد را در اقتصاد نشان می‌دهد. باین‌حال مردم ترجیح می‌دهند، درآمد بیشتری داشته باشند تا به‌وسیله آن از مطلوبیت بیشتری برخوردار باشند. دانشمندان اخیراً به این نکته پی برده‌اند که تولید ناخالص داخلی به‌تنهایی موجب آرامش جامعه نمی‌شود. شاخصهای تعداد متخصصین، نرخ باسوادی و ضریب جینی با اوزان ۰.۰۹۱، ۰.۰۷۸ و ۰.۰۶ در رتبه دوم تا چهارم قرار دارند. حضور افراد متخصص و با سواد افزون بر اینکه خود شخص از سطح زندگی بالایی بهره‌مند می‌شود، در جامعه نیز زمینه ورود تکنولوژی و فناوری را فراهم ساخته و به‌این ترتیب افراد جامعه نیز از این امکانات می‌توانند بهره‌مند شوند و کیفیت زندگی‌شان بهبود یابند. و شاخصهای سرانه سرقت با وزن ۰.۰۰۸، سرانه خودکشی با وزن ۰.۰۰۷، سرانه قتل عمد با وزن ۰.۰۰۶ و سرانه چاقوکشی و باجگیری با وزن ۰.۰۰۶ در پایین‌ترین سطح

قرار گرفته است.

برای اینکه کیفیت زندگی در استانها را سنجش و رتبه‌بندی نمود، لازم است از روش تاپسیس استفاده شود. در مرحله نخست اقدام به ماتریس تصمیم‌گیری کرده و نیز ماتریس تصمیم‌گیری را نرمان کرده و سپس راه‌حل ایده آل مثبت و راه‌حل ایده ال منفی تعیین شده و به دنبال آن میزان فاصله هر گزینه تا ایده آل مثبت و منفی به دست آمده و همین‌طور ضریب نزدیکی برای هر گزینه تعیین شده است. نظر به مراحل که بیان گردید، در مرحله آخر اقدام به رتبه‌بندی گزینه‌ها بر اساس ضریب نزدیکی انجام شده است.

در گام نخست داده‌ها از طریق مرکز آمار، سالنامه آمار و بانک داده‌های اقتصادی و مالی جمع‌آوری شده و سپس زیرشاخصهایی که جنبه منفی داشته، تبدیل به جنبه مثبت شده و در جدول شماره (۳) و (۴) به‌عنوان ماتریس تصمیم‌گیری آورده شده است.

جدول (۳) ماتریس تصمیم‌گیری

استان	اقتصادی													
	Z ₁	Z ₂	Z ₃	Z ₄	Z ₅	Z ₆	Z ₇	Z ₈	Z ₉	Z ₁₀	Z ₁₁	Z ₁₂	Z ₁₃	
آذربایجان شرقی	۱۰۱۹۴۹٫۲۴	۰٫۳۴	۸۷۳۰۰۰	۴۴۸۸۴	۰٫۰۶۳	۲۲۱۱۱۴	۰٫۹۷۲	۰٫۳۳۰	۰٫۱۰	۰٫۳۴	۰٫۸۴۷	۰٫۴۲۵۶۹	۳۸۶۸۷	۷۵۱۰
آذربایجان غربی	۷۸۰۶۵۰۷	۰٫۲۷۳	۰٫۰۰۳۵۹	۳۲۷۳۵۰	۱۵۰۰	۶۳۷۳۵	۰٫۹۱۳	۰٫۳۰۷	۰٫۰۰	۰٫۰۶۰	۰٫۲۰۰	۰٫۴۰۳۲۲	۳۳۴۰۰	۰٫۶۱۰
اردبیل	۱۰۰۶۴۴۰۵۳	۰٫۷۶۳	۰٫۰۰۰۰۰	۵۵۱۶۷۵	۵۶۰۰	۶۵۸۲۸۱	۰٫۸۶۰	۰٫۶۶۴	۰٫۰۰	۰٫۶۵۰	۰٫۸۸۷	۰٫۳۰۴۱۴	۳۱۷۹۶	۰٫۶۱۰
اصفهان	۶۶۷۳۰۳۱۱	۰٫۳۳۳	۰٫۰۰۰۰۰	۰۰۵۸۸۵۳	۷۶۰۰	۵۸۷۷۸۱	۰٫۹۳۱	۰٫۱۰۳	۰٫۰۱	۰٫۶۳۰	۰٫۶۶۷	۰٫۶۸۶۳۰	۱۶۶۸۶۳	۲۵۱۰
البرز	۷۰۷۸۷۸۱۵۱	۰٫۳۱۳	۰٫۰۰۰۰۰	۷۸۶۵۶۳	۰٫۸۰۰	۳۶۳۶۳۱	۰٫۸۰۰	۰٫۶۹۳	۰٫۰۱	۰٫۳۰۰	۰٫۲۶۰	۰٫۸۶۳۱۵	۱۰۷۷۵۱	۱۵۱۰
ایلام	۴۲۴۳۰۲۴	۰٫۰۴۰	۰٫۰۰۰۰۰	۱۸۸۲۶۸	۶۷۰۰	۱۱۱۶۵۱	۰٫۵۰۱	۰٫۳۸۴	۰٫۰۰	۰٫۵۸۰	۰٫۶۳۷	۰٫۷۰۶۷۸۷۳	۵۷۱۸۵	۱۶۱۰
بوشهر	۸۷۸۸۷۸۶۳	۰٫۳۳۳	۰٫۰۰۰۰۰	۸۶۰۲۰۲۳	۷۷۰۰	۸۷۳۰۱۲	۰٫۲۵۱	۰٫۵۰۳	۰٫۰۰	۰٫۳۰۰	۰٫۶۶۷	۰٫۳۸۸۸۸۸۸	۶۷۸۷۶	۱۶۱۰
تهران	۲۱۷۲۵۰۳	۰٫۳۸۳	۰٫۰۰۰۰۰	۱۰۶۳۱۶	۶۷۰۰	۳۰۳۸۰۳	۰٫۲۵۱	۰٫۲۰۰	۰٫۰۱	۰٫۳۰۰	۰٫۶۷۵۱۶۳۵	۵۶۳۶۳۶۱	۳۳۱۰	۳۳۱۰
چهارمحال و بختیاری	۶۷۱۸۶۱۹	۰٫۳۰۰	۰٫۰۰۰۰۰	۳۷۸۷۰۵	۰٫۰۰۰	۲۵۱۳۵۲	۰٫۶۶۶	۰٫۳۰۰	۰٫۰۰	۰٫۶۵۰	۰٫۸۶۷	۰٫۸۶۱۳۶۵۰	۸۸۶۰۷	۸۸۱۰
خراسان جنوبی	۸۷۸۳۳۰۴	۰٫۲۷۵	۰٫۰۰۰۰۰	۱۱۱۵۷۲	۰٫۰۰۰	۴۲۵۴۱	۰٫۹۰۰	۰٫۳۱۳	۰٫۰۰	۰٫۸۵۰	۰٫۷۶۷	۰٫۵۸۵۶۳۱۵	۰۷۳۳۵	۵۷۱۰
خراسان رضوی	۱۰۲۲۷۵۰۲	۰٫۳۳۰	۰٫۰۰۰۰۰	۶۸۱۶۶۳	۶۸۰۰	۹۶۹۶۱	۰٫۴۶۷	۰٫۳۰۳	۰٫۰۱	۰٫۳۴۰	۰٫۱۶۷	۰٫۵۵۷۸۶۶۵	۰۶۲۵۱۴	۵۸۱۰
خراسان شمالی	۱۰۲۰۲۹۰۹۳	۰٫۳۲۵	۰٫۰۰۰۰۰	۰۷۷۷۷۷	۶۷۰۰	۳۳۴۶۸۱	۰٫۸۸۷	۰٫۶۶۲	۰٫۰۰	۰٫۵۵۰	۰٫۳۳۷	۰٫۶۶۵۷۲۱۶	۳۳۲۸۵	۸۷۱۰
خوزستان	۱۲۵۷۳۵۰۵۸	۰٫۳۷۹	۰٫۰۰۰۰۰	۶۳۸۸۵۴	۶۸۰۰	۲۲۸۸۷۵	۰٫۸۰۱	۰٫۴۰۰	۰٫۰۱	۰٫۴۰۰	۰٫۳۶۷	۰٫۳۶۰۱۶۵۰	۳۳۲۵۶۳	۷۷۱۰
زنجان	۱۳۰۲۹۷۰۱۲	۰٫۲۷۸	۰٫۰۰۴۳۶	۸۶۹۷۸	۰٫۱۰۳	۷۴۴۸۱	۰٫۹۴۴	۰٫۳۳۲	۰٫۰۰	۰٫۳۵۰	۰٫۷۴۷	۰٫۴۷۷۹۶۶۳	۳۸۱۴۶	۳۵۱۰

Spatial Measurement of the Composite Quality ...

استان	اقتصادی						زیربنایی			آموزش				
	Z ₁	Z ₂	Z ₃	Z ₄	Z ₅	Z ₆	Z ₇	Z ₈	Z ₉	Z ₁₀	Z ₁₁	Z ₁₂	Z ₁₃	Z ₁₄
سمنان	۵۲۱۸۶.۰۹	۰.۲۹۰	۰.۰۰۴۳۳۰۳	۸۸۳.۳۳	۶۱۱.۱	۳۶۱.۶۱	۱۸۳.۱	۷۱.۳۰	۰.۱	۳۳.۰	۵۱۹.۰	۳۴۸۷۶۱.۰	۳۵۰.۳۶	۰.۵۱۰
سیستان و بلوچستان	۵۸۷۲۹.۹۷	۰.۴۰۴	۰.۰۰۳۳۸۶۰	۶۸۴۷۸	۷۸۰.۰	۷۸۴۹۱	۸۴.۰	۷۳.۳۰	۰.۱	۶۳.۰	۶۸۰.۰	۳۵۰۶۱۰۷۵۷.۰	۶۵۵۸۳۸۱	۳۲.۰
فارس	۳۱۹۰۵۱.۴۳	۱.۳۳۰	۰.۰۰۳۶۱۳۰	۸۹۴۳۵۳	۷۷۰.۰	۶۳۱۶۸۱	۳۳۱.۱	۴۵۳.۰	۰.۱	۵۳.۰	۷۷۰.۰	۶۸۶۱۰۱۰۵۰	۳۱۹۵۱۳	۰.۶۱۰
قزوین	۳۸۱۶۱.۳۳	۰.۶۲۰	۰.۰۰۳۳۱۶۳	۵۸۷۱۳۳	۶۷۰.۰	۸۱۶۵۱	۶۶.۰	۶۳.۳۰	۰.۱	۱۳.۰	۶۷۰.۰	۲۰۲۶۶۳.۰	۸۷۷۶	۵۱.۰
قم	۵۰۵۰۳۹.۳۰	۰.۶۱۳	۰.۰۰۵۶۲۳۰	۳۶۴۳۸	۶۷۰.۰	۸۳۸۷۱	۸۰.۱	۸۷۳.۰	۰.۱	۵۳.۰	۸۷۰.۰	۳۸۶۸۳۳۰	۸۵۰۸	۶۶.۰
کردستان	۲۲۵۸۵.۱۳	۱.۳۰۰	۰.۰۰۶۵۳۰۰	۸۱۸۱۸۸	۶۶۰.۰	۶۰۶۵۷۱	۶۶.۰	۷۰.۳۰	۰.۰	۰.۶۰	۵۱۷.۰	۷۰۳۸۳۵.۰	۴۱۶۰۰۱	۶۵.۰
کرمان	۳۱۸۳۱۱.۰۰	۰.۳۰۰	۰.۰۰۳۳۳۵۳	۶۱۱۷۸۵	۸۷۰.۰	۰۶۵۷۲۱	۶۰.۰	۴۶.۳۰	۰.۱	۸۳.۰	۳۵۷.۰	۱۶۶۳۳۸۰	۱۸۸۸۱	۸۶.۰
کرمانشاه	۳۶۷۸۸۶۶	۱.۷۲۰	۰.۰۰۳۶۸۴۳	۶۰۶۰۱۳	۵۳۰.۰	۵۵۳۵۰	۱۶۰.۱	۰.۶۳۰	۰.۰	۸۵.۰	۵۳۷.۰	۳۱۰۶۸۷۵.۰	۸۶۳۷۸۱	۱۵۱.۰
کهگیلویه و بویراحمد	۷۸۰۶۷۶۷	۳.۳۲۰	۰.۰۰۵۷۰۳۰	۵۵۶۵۷	۵۸۰.۰	۷۸۷۲۶۱	۸۱.۱	۳۴۳.۰	۰.۱	۸۶.۰	۳۳۷.۰	۸۷۸۳۳۳.۰	۷۰۶۶۸	۳۷.۰
گلستان	۶۶۶۶۷۷	۰.۶۷۳	۰.۰۰۸۸۱۳۰	۵۸۸۶۳	۶۸۰.۰	۸۶۷۶۱	۵۰.۰	۵۶.۳۰	۰.۱	۶۳.۰	۱۶۷.۰	۸۵۸۶۶۵۰	۱۳۷۰۳۱	۸۶.۰
گیلان	۶۸۰۶۰۶۰	۰.۳۷۸	۰.۰۰۳۶۱۳۰	۷۳۳۶۳	۷۷۰.۰	۳۸۷۲۱	۶۸۱.۱	۷۰.۳۰	۰.۰	۱۵۰.۰	۳۸۷.۰	۷۰۳۷۵۰۶.۰	۸۰۶۵۱۶	۷۸.۰
لرستان	۷۳۳۳۳۳	۰.۵۷۲	۰.۰۰۸۸۱۳۰	۸۸۳۳۳	۸۸۰.۰	۱۶۶۸۱	۲۷۰.۰	۱۱۳.۰	۰.۱	۵۵.۰	۰.۸۷۰	۴۳۳۳۳۵۰	۶۳۳۶۱	۶۶.۰
مازندران	۸۷۲۲۲۲	۰.۳۰۵	۰.۰۰۸۸۱۳۰	۶۶۶۶۱۵	۶۷۰.۰	۵۰۳۸۵	۳۲.۱	۰.۳۳۰	۰.۱	۸۵.۰	۸۷۷.۰	۵۸۰۶۳۵۰	۳۳۵۶۳	۴۳.۰
مرکزی	۸۷۴۴۴۴.۵۲	۰.۳۰۳	۰.۰۰۸۸۱۳۰	۳۰۳۰۳۸	۸۸۱.۰	۵۱۰۰۹۱	۳۳.۱	۱۳۴.۰	۰.۱	۵۳.۰	۰.۸۷۰	۵۶۸۰۱۳۰	۰۷۳۵۱	۱۵۱.۰
هرمزگان	۱۳۴۴۴۴.۴۰	۰.۳۵۰	۰.۰۰۷۳۳۳۰	۶۱۷۱۶۱	۸۶۰.۰	۱۶۵۶۱	۶۶.۱	۰.۳۳۰	۰.۱	۴۳.۰	۷۸۷.۰	۸۱۸۷۶۷۳.۰	۶۵۰۲۰۱	۳۷.۰
همدان	۹۵۰۵۹.۴۰	۰.۳۳۰	۰.۰۰۶۶۶۶۰	۳۲۰۵۳	۵۰۱.۰	۱۱۵۱۱	۱۵۶.۰	۷۳.۳۰	۰.۰	۸۵.۰	۰.۸۷۸۸۴	۱۸۸۷۰۱	۱۵۱.۰	
یزد	۳۴۹۶۹.۲۴	۰.۸۲۰	۰.۰۰۵۷۷۶۰	۳۳۳۴۳	۷۸۰.۰	۶۱۸۸۱	۳۷۰.۱	۳۱۳.۰	۰.۱	۵۳.۰	۶۰۶.۰	۸۸۵۰۸۵۰	۷۶۵۱۱	۸۸.۰

جدول (۴) ماتریس تصمیم‌گیری - ادامه

استان	اجتماعی و بهداشتی											
	Z ₂₆	Z ₂₅	Z ₂₄	Z ₂₃	Z ₂₂	Z ₂₁	Z ₂₀	Z ₁₉	Z ₁₈	Z ₁₇	Z ₁₆	Z ₁₅
آذربایجان شرقی	۰.۰۰۰۲۱	۰.۳۲۴۴۴	۰.۰۰۰۰۷۵	۷۴.۲۰	۰.۳۷۷	۰.۷۴۲۸	۰.۰۰۰۲۳	۰.۰۰۰۱۰۳	۰.۰۰۰۰۰۵	۰.۰۰۰۰۵۰	۰.۰۰۰۴۵	۰.۰۰۰۰۰۱۴
آذربایجان غربی	۰.۰۰۰۱۶	۰.۳۳۳۵۰	۰.۰۰۰۰۴۷	۸۳.۹۵	۰.۲۷۳	۰.۵۴	۰.۰۰۰۲۰	۰.۰۰۰۰۴۳	۰.۰۰۰۰۰۵	۰.۰۰۰۱۷۵	۰.۰۰۰۲۵	۰.۰۰۰۰۰۱۹
اردبیل	۰.۰۰۰۲۰	۰.۲۹۸۷۱	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۳.۴۵	۰.۱۰۲	۰.۲۲	۰.۰۰۰۰۶۲	۰.۰۰۰۰۱۰	۰.۰۰۰۰۰۵	۰.۰۰۰۰۹۲	۰.۰۰۰۲۹	۰.۰۰۰۰۰۱۳
اصفهان	۰.۰۰۰۲۰	۰.۲۹۱۵۱	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۴۱۲	۰.۶۲	۰.۰۰۰۰۲۲	۰.۰۰۰۰۰۹	۰.۰۰۰۰۰۲	۰.۰۰۰۳۷۱	۰.۰۰۰۵۷	۰.۰۰۰۰۰۰۹
البرز	۰.۰۰۰۲۰	۰.۲۹۱۵۱	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۳۲۲	۰.۷۱	۰.۰۰۰۰۶۲	۰.۰۰۰۰۰۹	۰.۰۰۰۰۰۷	۰.۰۰۰۳۱۳	۰.۰۰۱۶۵	۰.۰۰۰۰۰۳۲
ایلام	۰.۰۰۰۲۰	۰.۲۹۱۵۱	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۴۳۰	۰.۲۷	۰.۰۰۰۰۱۴	۰.۰۰۰۰۰۹	۰.۰۰۰۰۱۰	۰.۰۰۰۰۹۵	۰.۰۰۰۶۳	۰.۰۰۰۰۰۳۸
یوشهر	۰.۰۰۰۲۰	۰.۳۰۳۵۰	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۲۵۰	۰.۲۷	۰.۰۰۰۰۱۴	۰.۰۰۰۰۰۹	۰.۰۰۰۰۰۴	۰.۰۰۰۳۸۰	۰.۰۰۰۴۴	۰.۰۰۰۰۰۳۴
تهران	۰.۰۰۰۲۰	۰.۳۰۳۵۰	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۳۵۰	۰.۳۵	۰.۰۰۰۰۳۰	۰.۰۰۰۰۰۹	۰.۰۰۰۰۰۴	۰.۰۰۰۲۲۰	۰.۰۰۱۵۹	۰.۰۰۰۰۰۱۶
چهارمحال و بختیاری	۰.۰۰۰۲۰	۰.۳۰۳۵۰	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۳۲۷	۰.۲۰	۰.۰۰۰۰۱۴	۰.۰۰۰۰۰۹	۰.۰۰۰۰۰۷	۰.۰۰۰۱۸۷	۰.۰۰۰۲۸	۰.۰۰۰۰۰۲۰
خراسان جنوبی	۰.۰۰۰۲۰	۰.۳۰۳۵۰	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۳۵۸	۰.۰۹	۰.۰۰۰۰۱۴	۰.۰۰۰۰۰۹	۰.۰۰۰۰۰۲	۰.۰۰۰۴۰۷	۰.۰۰۰۳۹	۰.۰۰۰۰۰۰۸
خراسان رضوی	۰.۰۰۰۲۰	۰.۳۰۳۵۰	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۲۷۵	۰.۷۰	۰.۰۰۰۰۲۶	۰.۰۰۰۰۰۴	۰.۰۰۰۰۰۳	۰.۰۰۰۴۶۸	۰.۰۰۱۰۷	۰.۰۰۰۰۰۱۶
خراسان شمالی	۰.۰۰۰۲۰	۰.۳۰۳۵۰	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۳۰۰	۰.۹۲	۰.۰۰۰۰۲۳	۰.۰۰۰۰۰۹	۰.۰۰۰۰۰۶	۰.۰۰۰۲۲۶	۰.۰۰۰۴۷	۰.۰۰۰۰۰۰۹
خوزستان	۰.۰۰۰۲۰	۰.۳۰۳۵۰	۰.۰۰۰۰۳۳	۷۵.۰۰	۰.۳۳۳	۰.۷۴	۰.۰۰۰۰۱۹	۰.۰۰۰۰۰۶	۰.۰۰۰۰۰۵	۰.۰۰۰۲۰۶	۰.۰۰۰۳۸	۰.۰۰۰۰۰۴۳

Spatial Measurement of the Composite Quality ...

استان	اجتماعی و بهداشتی															
	Z ₂₆	Z ₂₅	Z ₂₄	Z ₂₃	Z ₂₂	Z ₂₁	Z ₂₀	Z ₁₉	Z ₁₈	Z ₁₇	Z ₁₆	Z ₁₅				
زنجان	۰.۰۰۰۰۱۸	۰.۳۱۶۱۸۰	۰.۰۰۰۰۰۰۷۳	۷۴.۵۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
سمنان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۴.۶۵۰	۱۴۶.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
سیستان و بلوچستان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۸.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
فارس	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۴.۲۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
قزوین	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۴.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
قم	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۳.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
کردستان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۳.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
کرمان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۳.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
کرمانشاه	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
کهگیلویه و بویراحمد	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
گلستان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
گیلان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
لرستان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
مازندران	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
مرکزی	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
هرمزگان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
همدان	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				
یزد	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۷۲.۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰	۰.۰۰۰۰۰۰۰۰				

بالاترین حد و پایین‌ترین حد را از ماتریس وزن‌دار بی‌مقیاس تعیین کرده و ماتریس ایده آل جدول (۵) تشکیل می‌شود.

جدول (۵) ماتریس ایده آل

شماره	۱	۲	شماره	۱	۲
ماتریس ایده آل	+A	-A	ماتریس ایده آل	+A	-A
Z_1	۳۲.۷۵۴	۴.۵۲۶۴	Z_{15}	۰.۰۰۰۰۲	۰.۰۰۰۰۰
Z_2	۰.۰۰۰۷۷	۰.۰۰۰۴۷	Z_{16}	۰.۰۰۰۳۲	۰.۰۰۰۰۴
Z_3	۰.۰۰۰۳۴	۰.۰۰۰۲۶	Z_{17}	۰.۰۰۱۲۷	۰.۰۰۰۰۱
Z_4	۷.۸۴۶۸	۳.۲۸۲۷	Z_{18}	۰.۰۰۰۰۲	۰.۰۰۰۰۰
Z_5	۰.۰۰۰۴۰	۰.۰۰۰۱۳	Z_{19}	۰.۰۰۰۰۶	۰.۰۰۰۰۰
Z_6	۵.۵۴۸۵۲	۲.۳۲۱۲	Z_{20}	۰.۰۰۰۱۵	۰.۰۰۰۰۳
Z_7	۰.۰۱۰۵۶	۰.۰۰۰۴۲۶	Z_{21}	۰.۰۰۰۵۹	۰.۰۰۰۰۵۴
Z_8	۰.۰۰۰۴۰۴	۰.۰۰۰۱۹۱	Z_{22}	۰.۰۰۱۲۳	۰.۰۰۰۰۷
Z_9	۰.۰۱۲۷۵	۰.۰۰۰۰۰	Z_{23}	۰.۰۳۶۷۵	۰.۰۳۲۵۳
Z_{10}	۰.۰۰۰۳۳۷	۰.۰۰۰۱۳۷	Z_{24}	۰.۰۰۰۱۹	۰.۰۰۰۰۷
Z_{11}	۰.۰۱۴۰۰	۰.۰۱۱۴۶	Z_{25}	۰.۰۰۷۳۸	۰.۰۰۱۲۶
Z_{12}	۰.۰۰۰۸۷۳	۰.۰۰۰۳۵۷	Z_{26}	۰.۰۰۰۳۰	۰.۰۰۰۱۰
Z_{13}	۵۷.۲۳۵۷۷	۱.۸۸۱۹۸			
Z_{14}	۰.۰۰۰۳۸۶	۰.۰۰۰۲۳۸			

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول شماره (۶) - ماتریس نزدیکی نسبی به راه حل ایده آل

شماره	استانها	D+	D-	A	شماره	استانها	D+	D-	A
۱	آذربایجان شرقی	۵۳.۹۳۶	۳.۸۷۱	۰.۰۶۷	۱۷	فارس	۴۸.۷۷۶	۴.۶۵۸	۰.۰۸۷
۲	آذربایجان غربی	۵۷.۸۷۷	۲.۶۹۴	۰.۰۴۴	۱۸	قزوین	۵۷.۴۶۳	۳.۶۸۳	۰.۰۶۰
۳	اردبیل	۵۹.۳۸۹	۲.۶۶۳	۰.۰۴۳	۱۹	قم	۵۹.۳۱۹	۲.۷۷۴	۰.۰۴۵
۴	اصفهان	۴۶.۶۹۴	۴.۹۵۹	۰.۰۹۶	۲۰	کردستان	۶۰.۲۹۳	۲.۲۸۷	۰.۰۳۷
۵	البرز	۵۲.۵۹۳	۴.۴۲۰	۰.۰۷۸	۲۱	کرمان	۵۵.۳۷۳	۳.۱۶۴	۰.۰۵۴
۶	ایلام	۶۰.۵۹۱	۲.۵۷۶	۰.۰۴۱	۲۲	کرمانشاه	۵۸.۱۴۲	۳.۰۸۶	۰.۰۵۰
۷	بوشهر	۵۳.۸۶۲	۵.۷۷۹	۰.۰۹۷	۲۳	کهگیلویه و بویراحمد	۶۰.۵۴۲	۲.۴۱۴	۰.۰۳۸
۸	تهران	۱۶.۰۲۰	۸.۶۸۳	۰.۳۵۱	۲۴	گلستان	۵۹.۱۶۲	۲.۴۷۱	۰.۰۴۰
۹	چهارمحال و بختیاری	۶۰.۱۷۲	۳.۰۰۰	۰.۰۴۷	۲۵	گیلان	۵۵.۴۶۹	۳.۶۴۵	۰.۰۶۲
۱۰	خراسان جنوبی	۶۱.۳۶۶	۱.۶۹۶	۰.۰۲۷	۲۶	لرستان	۵۹.۱۹۸	۲.۵۱۵	۰.۰۴۱
۱۱	خراسان رضوی	۴۹.۴۶۲	۴.۳۸۴	۰.۰۸۱	۲۷	مازندران	۵۰.۵۰۲	۴.۶۱۵	۰.۰۸۴
۱۲	خراسان شمالی	۶۱.۳۸۵	۲.۰۲۲	۰.۰۳۲	۲۸	مرکزی	۵۷.۰۱۸	۳.۶۶۹	۰.۰۶۰
۱۳	خوزستان	۵۰.۰۷۷	۴.۵۳۲	۰.۰۸۳	۲۹	هرمزگان	۵۸.۲۲۶	۳.۲۴۶	۰.۰۵۳
۱۴	زنجان	۵۹.۶۲۹	۲.۸۱۵	۰.۰۴۵	۳۰	همدان	۵۹.۲۲۶	۲.۹۰۳	۰.۰۴۷
۱۵	سمنان	۵۹.۰۷۷	۲.۹۹۳	۰.۰۴۸	۳۱	یزد	۵۶.۲۴۲	۴.۰۵۰	۰.۰۶۷
۱۶	سیستان و بلوچستان	۵۹.۷۱۶	۱.۸۶۹	۰.۰۳۰					

منبع: یافته‌های تحقیق

سپس از ماتریس وزن‌دار بی‌مقیاس بالاترین حد و پایین حد را منفی کرده تا مربع فاصله هر شاخص از بهترین شاخص (+) و (-) به دست بیاید. از این طریق می‌توان فاصله هر استان را از نقاط مثبت و منفی و جدول (۶) را به دست آورد. هر چه نقاط مثبت بیشتر باشد از مطلوبیت بیشتری برخوردار بوده و هر چه از نقاط منفی بیشتری برخوردار باشد، از

مطلوبیت کمتری برخوردار است.

در مرحله آخر بر اساس ماتریس نزدیکی نسبی از راه‌حل ایده آل، رتبه‌بندی استانها از نظر کیفیت زندگی بر اساس شاخص ترکیبی تعیین شده و رتبه‌بندی می‌شود. در جدول (۷) و نمودار (۳) مشاهده می‌گردد که استان تهران با وزن ۰.۳۵۱ در رتبه اول و استانهای بوشهر و اصفهان با اوزان ۰.۰۹۶۹، ۰.۰۹۶۰ در رتبه دوم و سوم قرار دارند. با توجه به اینکه عمده فعالیت‌های اقتصادی کشور در استان تهران قرار دارد به‌نحوی که بیش از ۳۰ درصد تولید ناخالص داخلی کشور در این استان تولید می‌شود و اکثر متخصصین کشور در این استان ساکن هستند و نرخ بالای باسوادی در این استان قرار دارد باعث شده است که فاصله کیفیت زندگی سایر استانها با استان تهران زیاد باشد. در دهه اخیر توسعه پارس جنوبی در استان بوشهر باعث شده است که سطح ارزش افزوده در این استان رشد قابل توجهی کند و جایگاه این استان را بالا برده است. متأسفانه سهم ناچیز استانهای خراسان جنوبی و شمالی و سیستان و بلوچستان در تولید کشور و نرخ پایین باسوادی و مهاجرت متخصصین از این استانها باعث شده است که کیفیت زندگی در این استانها در سطح نازلی قرار گیرد.

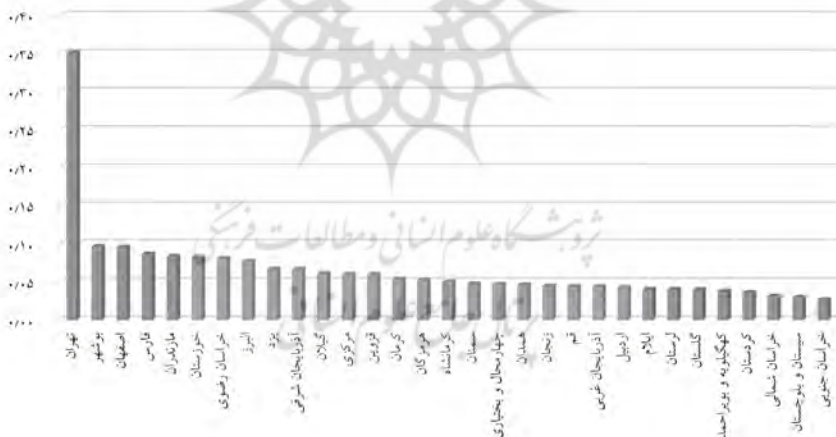
جدول (۷) سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران

رتبه	استانها	فرایند ترکیبی شاخصها	رتبه	استانها	فرایند ترکیبی شاخصها
۱	تهران	۰.۳۵۱۵	۱۷	سمنان	۰.۰۴۸۲
۲	بوشهر	۰.۰۹۶۹	۱۸	چهارمحال و بختیاری	۰.۰۴۷۵
۳	اصفهان	۰.۰۹۶۰	۱۹	همدان	۰.۰۴۶۷
۴	فارس	۰.۰۸۷۲	۲۰	زنجان	۰.۰۴۵۱
۵	مازندران	۰.۰۸۳۷	۲۱	قم	۰.۰۴۴۷
۶	خوزستان	۰.۰۸۳۰	۲۲	آذربایجان غربی	۰.۰۴۴۵
۷	خراسان رضوی	۰.۰۸۱۴	۲۳	اردبیل	۰.۰۴۲۹

رتبه	استانها	فرایند ترکیبی شاخصها	رتبه	استانها	فرایند ترکیبی شاخصها
۸	البرز	۰.۰۷۷۵	۲۴	ایلام	۰.۰۴۰۸
۹	یزد	۰.۰۶۷۲	۲۵	لرستان	۰.۰۴۰۷
۱۰	آذربایجان شرقی	۰.۰۶۷۰	۲۶	گلستان	۰.۰۴۰۱
۱۱	گیلان	۰.۰۶۱۷	۲۷	کهگیلویه و بویراحمد	۰.۰۳۸۳
۱۲	مرکزی	۰.۰۶۰۵	۲۸	کردستان	۰.۰۳۶۵
۱۳	قزوین	۰.۰۶۰۲	۲۹	خراسان شمالی	۰.۰۳۱۹
۱۴	کرمان	۰.۰۵۴۱	۳۰	سیستان و بلوچستان	۰.۰۳۰۴
۱۵	هرمزگان	۰.۰۵۲۸	۳۱	خراسان جنوبی	۰.۰۲۶۹
۱۶	کرمانشاه	۰.۰۵۰۴			

منبع: یافته‌های تحقیق

شکل (۳) سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران

بحث

همان‌طور که در دنیای امروزی نقش کیفیت زندگی یکی از اهداف برنامه‌ریزان توسعه دولتهاست. هدف این تحقیق نیز سنجش فضایی شاخص ترکیبی کیفیت زندگی در استانهای مختلف ایران است. با استفاده از داده‌های آماری سال ۱۳۹۵ این تحقیق تکمیل شده و به‌وسیله تحقیق کتابخانه‌ای مؤلفه‌های اصلی و فرعی تعیین و با توزیع پرسشنامه به خبرگان اهمیت یک شاخص با شاخص دیگر معین شد. با استفاده از روش اکسپرت چویس اوزان شاخصها مشخص و برای رتبه‌بندی کیفیت زندگی در استانها از روش تاپسیس استفاده شده است. برای فرایند این تحقیق از ۴ شاخص اصلی و ۲۶ شاخص فرعی استفاده شده است. با توجه به نظر کارشناسان در این تحقیق از میان شاخصهای اصلی، شاخص اقتصادی با وزن ۰.۳۷۶ در بالاترین رتبه و شاخص زیربنایی با وزن ۰.۱۳۲ در پایین‌ترین رتبه قرار گرفته است. در بین شاخصهای فرعی، بالاترین رتبه را سرانه تولید ناخالص داخلی و پایین‌ترین رتبه را سرانه قتل عمد و سرانه چاقوکشی و باجگیری اخذ کرده است. از بین زیرشاخصهای اقتصادی، شاخص سرانه تولید ناخالص داخلی بالاترین رتبه و شاخص نرخ تورم پایین‌ترین رتبه، در شاخصهای فرعی زیربنایی، دسترسی به راه‌آهن بلندترین و ضریب اینترنت پایین‌ترین رتبه و در شاخص آموزش بلندترین رتبه را تعداد متخصصین و تعداد دانش‌آموز به کل جمعیت پایین‌ترین رتبه و در بین زیرشاخصهای، شاخص اجتماعی و بهداشتی، سرانه مراکز بهداشتی و درمانی در رتبه نخست و سرانه قتل عمد و سرانه چاقوکشی و باجگیری در تبه اخیر قرار گرفته است. و در نتیجه از لحاظ کیفیت زندگی استان تهران با وزن ۰.۳۵۱ با فاصله زیادی نسبت به بقیه استانها در رتبه نخست قرار گرفت. استانهای بوشهر، اصفهان و فارس به ترتیب با اوزان ۰.۰۹۷، ۰.۰۹۶ و ۰.۰۸۷ در رتبه دوم تا چهارم قرار دارند. استانهای خراسان شمالی، سیستان و بلوچستان و خراسان جنوبی به ترتیب با اوزان ۰.۰۳۱۹، ۰.۰۳۰۴ و ۰.۰۲۶۹ در

ردهای اخیر از نظر کیفیت زندگی قرار گرفتند.

در تحقیقی که باسنا و همکاران در سال ۲۰۱۰ انجام داده‌اند، استانهای تهران، آذربایجان شرقی و خوزستان از جمله استان هایی بودند که از نظر کیفیت زندگی در رتبه بالا قرار داشتند. مؤذنی و همکاران در سال ۲۰۱۲ پژوهشی را در همین راستا انجام دادند. استان های اصفهان، یزد و فارس از نظر کیفیت زندگی در سطح بالا قرار داشته است. صادقی و همکاران در سال ۲۰۱۳ نیز به تحقیقی پرداخته اند که استان های یزد، مازندران و چهارمحال و بختیاری در رتبه اول تا سوم قرار گرفته اند. علت متفاوت بودن تحقیقات انجام شده با تحقیق حاضر به خاطر متفاوت بودن شاخص ها، سری زمانی و روش تحلیل سلسله مراتبی- تاپسیس است.

افزایش یا کاهش رشد اقتصادی که باعث بهبود و یا کاهش سطح رفاه مردم در یک جامعه می‌شود. بنابراین سیاستگذاران جهت دستیابی به رشد اقتصادی می‌بایست، سرمایه‌گذاری روی فناوریهای جدید تولیدی، یا توسط دولت با سهم دادن به بنگاههای خصوصی و تشویق آنها از طریق معافیت، تلاش کنند. تا بازدهی تمام کالاها و خدمات افزایش یابد، مخصوصاً استانهایی که محروم هستند.

دولت و سیاستگذاران با انجام سیاست انقباضی، از طریق نشر اوراق بهادار می‌توانند، کارهای تولیدی و خدماتی را در استانهای محروم گسترش داده، بطوریکه از یک طرف با نشر اوراق، حجم نقدینگی کاهش یافته و نرخ تورم نیز کاهش می‌یابد. از سویی دیگر با احداث کارهای تولیدی سبب افزایش تولید ناخالص داخلی و افزایش اشتغال در جامعه می‌شود.

جهت افزایش افراد متخصص و نرخ باسوادی در استانهای محروم نیز باید سرمایه‌گذاری روی نیروی انسانی انجام گیرد، از طریق ساخت مدارس (و دوره‌های آموزشی ابتدایی، متوسط و عمومی) و نیز ترغیب و تشویق افراد جهت جذب به این مکانها تلاش نمایند تا سطح سواد در این استانها افزایش یابد.

ملاحظات اخلاقی

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان در تهیه مقاله مشارکت داشته‌اند.

منابع مالی

برای این مقاله از شخص و یا سازمانی حمایت مالی دریافت نشده است.

تعارض منافع

نویسندگان اظهار داشتند که تضاد منافی وجود ندارد

پیروی از اصول اخلاقی پژوهش

در مطالعه حاضر تمامی ملاحظات اخلاقی از جمله شرط امانت، صداقت و عدم سرقت ادبی رعایت شده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

- Adelman, I, Morris, C. T. (1967). "*Society, Politics and Economic Development*". Baltimore, MD: John Hopkins University Press.
- Afigheh, s. Farazmand, H. Mahal hagh fard, M. & Cordoni, r. (2013), A Study of Quality of Life Index in the Provinces of the Country, *Quarterly Journal of Welfare Planning and Social Development*, Volume 5, Number 17, pp. 130-105[In Persian].
- Akbari, A. Amini, M. (2010), Quality of Urban Life in Iran, *Social Welfare Research Quarterly*, Volume 10, Number 36, pp. 148-121[In Persian].
- Baskha, M. Aghela kohne shahri, I. & Masaeli, A. (2010), Quality of Life Index Ranking in the Provinces of the Country, *Social Welfare Quarterly*, Volume 9, Number 37, pp. 112-95[In Persian].
- Borhani, A. (2016), *Ranking the quality of life in selected countries using data envelopment analysis method*, p.38[In Persian].
- CEMI, 1997. *The nall report on the system of statistical indicators of the quality of life of population, Decision Support and Forecasting Center*, Moscow, CEMI.
- Das, D. (2008). "Urban Quality of Life: A Case Study of Guwahati." *Social Indicators Research*, Vol. 88, No. 2, PP. 298.
- Dasgupta, P. (1990). "Well- being and the Extent of it's Realization in Poor Countries". *Economic Journal*, 100 (Supplement). PP. 1- 32.
- Easterlin, R., Angelescu, L. (2007). "Modern Economic Growth and Quality of Life: Cross- sectional and Time series Evidence". ForschungsInstitutZurZukunf der Arbeit Institute for the Study of Labor, *Discussion Paper*. No. 2755.
- Ghaffari, A. & Omid, R. (2009), *Quality of Life; Social Development Development Index*, Tehran: Shiraz Publishing, p.3[In Persian].
- Glatzer, W. (2006). "*Quality of Life in the European Union and the United States of America: Evidence from Comprehensive Indices*". Applied Research in Quality of Life, pp.2.
- Hicks, N. (1979). "Growth vs. Basic Needs: Is there a Trade- off?". *World Development*, 7. PP. 985- 994.
- Ismaili, A. & Ashjaei, H. (2018), Indigenous model for measuring the quality of urban life based on objective and subjective approaches (Case study of region one of Qom city), *Journal of Surveying Science and Technology*, Volume 9, Number 3, pp. 111-97[In Persian].

- Kaklauskas, A., Zavadskas, E.K., Radzeviciene, A., Ubarte, I., Podviezko, A., Podviezko, V., Kuzminske, A., Banaitis, A., Binkyte, A. & Bucinskas, V. (2017). "Quality of city life multiple criteria analysis." *Cities*. Vol. 72, part A, PP. 82-39.
- KhoshFar, G . Khajeh Shahkoochi, A. Karami, Sh. & Bargahi, R. (2014), Investigating the Relationship between Social Capital and Quality of Life in Urban Areas (Case Study: Gorgan City Areas), *Journal of Geographical Planning, Golestan University Journal*, Volume 3, Number 9, pp. 179-151[In Persian].
- Liu, Ben- Cheih. (1976). "Quality of Life Indicators in U. S. Metropolitan Areas". New York: Praeger Publishers.
- Maliki, s. & Madanlojoobar, M. (2016), Measuring and ranking the quality of life in Mazandaran province using AHP, SAW techniques, *Journal of Geography and Urban Development*, Volume 3, Number 1, Serial Number 4, pp. 147-133[In Persian].
- Mitchell, G., Namdeo, A., & Kay, D. (2000). "A New Disease- burden for Estimating the Impact of Outdoor Air Quality on Human Health". *The Science of the total Environment*. 246 (2-)3, PP.153- 163 .
- Moazani, A. & Alizadeh Aghdam, M. (2012), A Study of Urban Quality of Life: A Model for Measuring and Ranking Iranian Provinces Using Cluster Analysis, *Iranian Journal of Sociology*, Volume 13, Number 3, pp. 174-149[In Persian].
- Moller, V.; Schlemmer, L. , (1983),"South African Quality of Life: A Research Note".*Source Social Indicators Research*, Vol. 21, 279.
- Morris, D. (1979). "Measuring the Conditions of the World Pour, The Physical Quality of Life Index". New York: Pergaman Press
- Pacione, M. (1995). "The Use of Objective and Subjective Measures of Quality of Life in Human Geography". *Prog. Hum. Geogr.* 6. pp. 45
- Pal, A. K., Kumar, U. C.(2005), *Quality of life concept for the evaluation of societal development of rural community in west bangal*, India Rural Development, xv, no 2.
- Rahman, T. , Mittelhammer Ron C. ,&Wandschneider, Ph. (2005). "Measuring the Quality of Life across Countries: A Sensitivity Analysis of Well-being Indices". World Institute for Development Economics Research.

- Sadeghi, H. Masaeli, A. Baskha, M. & Kordbacheh, M. (2013), Estimation of quality of life in the provinces of the country using fuzzy general analysis model, *Quarterly Journal of Welfare Planning and Social Development*, No. 20, pp. 181-155 [In Persian].
- Salehi, M. (2017), ranking of the country's provinces based on human development and human capital indicators, *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, Volume 24, Number 1, pp. 49-27 [In Persian].
- Sasanpour, F. Hatami, A. & Babaei, Sh. (2017), *Quarterly Journal of the Iranian Geographical Society*, New Volume, Year 15, Number 55, pp. 389-378 [In Persian].
- Sen, A. K. (1973). "On The Development of Basic Economic Indicators to Supplement GNP Measures". UN Economic Bulletin for Asia and for East. Volume 24 (2-3). PP. 1-11.
- Sufian, A. J. M. (1993). "A multivariate analysis of the determinants of urban quality of life in the world's largest metropolitan areas". *Urban Studies*, 30, s. 1319-1329.

